

skaber det nogen forandringer i forhold til det, vi kender i dag?

Nu tænker jeg også på den diskussion, som vi jo havde for lidt siden om et debathæfte, eller hvad det nu er, med en pædagogisk gennemgang af euroens lyksaligheder for de danske 4.-5. klasser.

Skaber det nogen forandringer, eller er det bare status quo i forhold til det, vi kender i dag?

Så kan jeg forstå på fru Elisabeth Arnold, at i Det Radikale Venstre er der ikke truffet nogen beslutning om, at der skal være en afstemning om euroforbeholdet på en bestemt dato, og så vil jeg spørge anderledes: Vil fru Elisabeth Arnold dermed tage afstand fra, at man på nuværende tidspunkt datofastsætter en afstemning?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Er fru Elisabeth Arnold enig med udenrigsministeren i, at det er sandsynligt, at vi senest i år 2001 får en folkeafstemning?

Så kan jeg forstå, at ordføreren for Det Radikale Venstre føler sig kaldet til at se sagen fra flere sider, men det er jo ikke overraskende, når man tænker på, hvilket parti vi har at gøre med her. Men det, jeg godt vil spørge fru Elisabeth Arnold om, er:

Når fru Elisabeth Arnold siger, at der er ulemper forbundet med euroen i form af, at vi får nogle politiske bindinger, er fru Elisabeth Arnold så ikke enig i, at det mere er på det formelle plan end på det reelle plan, det har betydning?

Er det, at Danmark har besluttet at føre en fastkurspolitik i forhold til de øvrige lande, og det, at Danmark er med i EU, ikke i forvejen noget, der giver os så mange politiske bindinger, at vi reelt ikke har flere bindinger ved at stå udenfor, medmindre vi beslutter at begynde at devaluere? Og det kan jeg forstå at Det Radikale Venstre i hvert tilfælde ikke ønsker.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Først til hr. Holger K. Nielsen og hr. Kristian Thulesen Dahl angående debatten:

Der er afsat penge på finansloven, en flerårig bevilling på 15 mio. kr. pr. år de næste 3 år, som skal bruges på samme måde og efter de samme kriterier som den hidtidige informationsindsats vedrørende EU. Og det er jo op til dem, der sø-

ger midler, og dem, der igangsætter kampagner, om den bliver nuanceret, men det håber jeg da bestemt at der er nogle der vil sørge for.

Så vil jeg blot sige om den radikale udenrigsministers udmelding, som jeg kun har læst om i et telegram, at den synes jeg man skulle spørge ham om i spørgetiden, eller hvor det nu kan være, for han er jo ikke til stede her i dag, og jeg ved altså ikke, hvad han har sagt i virkeligheden, så jeg vil altså meget nødtigt stå her og forsvare, hvad udenrigsministeren har sagt et eller andet sted i Bruxelles.

Men jeg vil godt sige til fru Charlotte Antonsen, som talte om de formelle og de reelle bindinger: Uanset om vi er med i euroens tredje fase eller ej, er vi bundet til det europæiske samarbejde, og det er jeg personlig glad for; jeg går varmt ind for det europæiske samarbejde.

Men bindingen er nok lidt skrapere, når vi først sidder i euroen, men dér er vi til gengæld med til at tage beslutningerne, og det er vi ikke, hvis vi er udenfor, men dér er vi også bundet. Så det er måske en strid om ord, hvorvidt det er en formel eller en reel binding, for den reelle binding er der, uanset om vi er med i euroen eller ej.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt opfordre fru Elisabeth Arnold til at forklare lidt nærmere, hvordan den vedtagelse, man har foreslået, egentlig skal fortolkes, når det gælder alsidighed med hensyn til fordele og ulemper, og dér tænker jeg også på den sidste pind i forslaget, hvor man pålægger regeringen at belyse både fordele og ulemper. For forud for Amsterdamdebatten oplevede vi jo, hvordan regeringen udgav den ene propandapjece efter den anden i Udenrigsministeriets navn.

Vi har så oplevet her for nylig, at regeringen har givet et svar om euroen – jeg tror, det var til fru Ulla Tørnæs – hvori man indleder en regulær skræmmekampagne og udmaler, hvordan arbejdsløsheden vil brede sig osv., hvis ikke vi kommer med ind i euroen.

Derfor vil jeg godt spørge fru Elisabeth Arnold, om hun kan forstå, at vi måske har lidt vanskeligt ved at fatte tiltro til den formulering, som er i den her vedtagelse, medmindre man er i stand til at forklare, hvordan den alsidighed og den saglighed som noget helt nyt nu skulle kunne sikres fra regeringens side?